

רע"פ 4747/19 - יהונתן גבאי, יהודית גבאי נגד הוועדה המקומית לתכנון ובנייה בני ברק

בית המשפט העליון

רע"פ 4747/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשים: 1. יהונתן גבאי
2. יהודית גבאי

נגד

המשיבה: הוועדה המקומית לתכנון ובנייה בני ברק

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו מיום 15.5.2019 ב-
עפמ"ק 53502-02-19 שניתן על-ידי כב' השופטת העמיתה מ' סוקולוב

המבקשים: בעצמם

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופטת העמיתה מ' סוקולוב) בעפמ"ק 53502-02-19 מיום 15.5.2019, בגדרו נדחה ערעורם של המבקשים על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בבני-ברק (השופט א' הרמלין) בב"ש 1044/15 ובב"ש 37/15 מיום 10.1.2019.

2. ביום 23.6.2014 ניתן למבקשים היתר לתוספת בנייה על גג דירתם.

כחמישה חודשים לאחר מכן, ביום 27.11.2014, ניתן צו מנהלי להפסקת העבודות שבוצעו במקום, וזאת לאחר שהמשיבה סברה כי המבקשים הטעו את שכניהם באשר לאופי המבנה בעת קבלת הסכמתם לבנייתו.

בהמשך, ביום 29.12.2014 החליטה המשיבה להקפיא את היתר הבנייה עד למתן החלטה סופית בעניינם.

3. חרף החלטות אלו, המבקשים המשיכו בביצוע עבודות הבנייה בנכס והוצא נגדם צו הפסקת עבודות מנהלי נוסף ביום 4.1.2015; וביום 8.1.2015 הורה בית המשפט לעניינים מקומיים בבני-ברק (השופט א' סלע) על מתן צו שיפוטי להפסקת העבודות.
4. בחלוף כשנתיים הגישו המבקשים עתירה מינהלית לבית המשפט לעניינים מינהליים בתל אביב-יפו במסגרתה עתרו בין היתר לביטול החלטת המשיבה מיום 29.12.2014 על הקפאת היתר הבנייה שניתן להם.
בית המשפט לעניינים מינהליים (סגנית הנשיא השופטת צ' צפת) דחה את העתירה בפסק דינו בעת"מ 22917-11-16 מיום 28.6.2018, וקבע כי העתירה נגד ההחלטה על מתן צו הפסקת העבודות הוגשה "בשיהוימוגזום ומבלישמוצוהליכים".
ערעורם של המבקשים על פסק הדין תלוי ועומד בבית משפט זה, ודין בו טרם התקיים.
5. במקביל לעתירתם המינהלית, הגישו המבקשים לבית המשפט לעניינים מקומיים בבני-ברק בקשה לביטול צו הפסקת העבודות השיפוטי שניתן בעניינם בשנת 2015.
בית המשפט לעניינים מקומיים בבני-ברק (השופט א' הרמלין) דחה את הבקשה בהחלטתו מיום 10.1.2019, תוך שקבע כי "אין למבנה היתר תקף" ומשכך אין "לבטל את צו הפסקת העבודות שהוציא השופט סלע לפני 3 שנים".
6. בית המשפט המחוזי (השופטת העמיתהמ' סוקולוב) דחה את ערעור המבקשים על החלטה זו בפסק דינו מיום 15.5.2019.
נקבע כי משהוקפא היתר הבנייה שניתן למבקשים בהחלטת המשיבה מיום 29.12.2014, ההיתר אינו בר תוקף "ועל כן לא שגה בית המשפט קמא בקובעו כי אין מקום לבטל את צו הפסקת העבודות שניתן [...] לפני למעלה משלוש שנים".
7. המבקשים לא השלימו עם פסק דין זה והגישו את הבקשה שלפניי למתן רשות לערעור שני.
בבקשתם, טוענים המבקשים שורה ארוכה של טענות באשר לקביעותיהן העובדתיות של הערכאות הקודמות, ומטיחים האשמות חמורות באשר לחוסר ניקיון כפיים מצד המשיבה – לרבות טענות לשוחד, "עידוד עבריינות", והצגת "מצג שקרי", כלשונם.
8. דין הבקשה להידחות.
כידוע, רשות ערעור "בגלגול שלישי" לא תינתן אלא במקרים המעוררים סוגיה עקרונית החורגת מעניינו של המבקש או במקרים שבהם קיים חשש לעיוות דין או לחוסר צדק קיצוני.
עניינם של המבקשים אינו נמנה עם מקרים אלו.
9. טענות המבקשים באשר לחוסר ניקיון כפיים מצד המשיבה נטענו בעלמא, ואין בהן כדי לבסס חשש לעיוות דין או לחוסר צדק. משכך, ומשיתר טענותיהם מתמקדות בנסיבותיהם האישיות ובקביעותיהם העובדתיות של הערכאות הקודמות, אין להיעתר לבקשתם למתן רשות ערעור.

10. למעלה מן הצורך אעיר כי התנהלות המבקשים מקימה חשש כבד לחוסר תום לב ולשימוש לרעה בהליכי משפט.

המבקשים ניהלו מספר הליכים מקבילים באותו עניין והגישו בקשות סרק התוקפות החלטות שיפוטיות חלוטות אשר ניתנו זה מכבר. כל זאת, תוך בזבוז זמן שיפוטי יקר בשלוש ערכאות שונות.

זאת ועוד, כעולה מהחלטות ופסקי הדין שניתנו בעניינם בערכאות הקודמות, המבקשים שבו וביצעו עבודות בנכס חרף צו הפסקת עבודה שניתן בעניינם.

אין להשלים עם התנהלות זו של המבקשים, וודאי שבנסיבות אלו אין להיעתר לבקשתם למתן רשות ערעור.

11. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, א' באלול התשע"ט (1.9.2019).

ש ו פ ט
